

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Magdaleny Ježkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobkyně: **K.V.**, proti žalovanému: **Městský úřad Jilemnice**, se sídlem Masarykovo náměstí 82, 514 01 Jilemnice, v řízení o žalobě žalobkyně ze dne 18. 5. 2014, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se o d m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobkyni se v r a c í z účtu krajského soudu zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu bylo dne 18. 2. 2015 postoupeno jako soudu místně příslušnému podání žalobkyně označené jako „Žaloba na ochranu občana z důvodu porušení povinností povinného subjektu dle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím“.

Žaloba byla původně podána u Okresního soudu v Semilech, který ji vyhodnotil jako žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 a násl. soudního řádu správního. Tomu odpovídá také výše vybraného soudního poplatku, jakož i unesení uvedeného soudu ze dne 4. 8. 2014, č.j. 3C 83/2014-42, v němž vyzýval žalobkyni k úpravě petitu žaloby tak, aby byl vykonatelný. Následně Okresní soud v Semilech jako soud věcně nepřislušný postoupil žalobu Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočce v Liberci, která ji (coby žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu), jak již shora uvedeno, postoupila jako soudu místně příslušnému zdejšímu soudu.

Krajský soud ovšem dospěl k závěru, že přes uvedenou výzvu okresního soudu žalobkyně vadu návrhu výroku rozhodnutí soudu tak, aby odpovídal požadavkům stanoveným soudním řádem správním, nenapravila.

Krajský soud proto vydal dne 29. 7. 2015 pod č.j. 30A 20/2015-74 usnesení, kterým vyzval žalobkyni k odstranění vad podání ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s.

Krajský soud považuje za příléhavé ocitovat podstatnou část odůvodnění svého shora uvedeného usnesení, neboť z něho plyne průběh celého soudního řízení, jsou v něm uvedeny obsahy podání učiněných žalobkyní v soudním řízení a

obsahuje také v podrobnostech důvody, které krajský soud k vydání tohoto usnesení vedly.

Krajský soud v citovaném usnesení uvedl:

„Především je nutno konstatovat, že celý obsah žaloby ze dne 18. 5. 2014 je velmi nejasný a nekonkrétní. Žalobkyně v něm pouze v obecné rovině uvádí, že měla v minulosti podat vícero žádostí vůči žalovanému coby povinnému subjektu o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. Tyto jednotlivé žádosti (a jejich obsah) však nejsou nijak blíže konkretizovány. Žalobkyně přitom připouští, že na některé její žádosti žalovaný, byť opožděně, reagoval, v obecné rovině ovšem tvrdí, že jí požadované informace poskytnuty nebyly. Přitom navrhuje, aby žalovanému byla uložena povinnost vydat ve stanovené lhůtě „požadované doklady k uvedeným stavbám“.

Ke shora označené výzvě Okresního soudu v Semilech upravila žalobkyně žalobní petit podáním ze dne 10. 8. 2014 tak, aby soud uložil žalovanému povinnost poskytnout jí „příslušná rozhodnutí, opatření a dodatečná povolení (kopie v plném rozsahu) pro stavby realizované na pozemcích par. č. 2935/2, 127, 401, 403/1, 3159/19 a 399 v k. ú. Čistá u Horek projednávaných a dodatečně povolených od r. 1. 1. 2008 včetně dokladů o uvedení do užívání.“ Dále uvedené stavby specifikovala. V závěru podání upřesnila, že požaduje „příslušná stavební povolení – kolaudační souhlas nebo ohlášení – oznámení o uvedení do užívání, nebo dodatečné stavební povolení a kolaudační souhlas v rozsahu příslušných ustanovení stavebního zákona.“

Krajský soud připomíná, že dle § 37 odst. 3 soudního řádu správního musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, a co navrhuje.

Dle § 79 odst. 1 soudního řádu správního ten, kdo bezvysledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Dle § 81 odst. 2 téhož zákona je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Pokud tedy žalobkyně chtěla podat žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, je její povinností vylíčit rozhodující skutečnosti tak, aby bylo zřejmé, o které její konkrétní žádosti o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. žalovaný dosud nerozhodl a zda a jaké prostředky stanovené uvedeným zákonem žalobkyně na svoji obranu využila a s jakým výsledkem.

Pokud jde o vlastní žalobní petit, krajský soud poučuje žalobkyni v tom směru, že v případě nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 soudního řádu správního může správnímu orgánu uložit toliko povinnost, aby ve věci vydal rozhodnutí, nemůže mu však uložit, jak by měl obsah tohoto rozhodnutí vypadat. Rozhodně tedy nemůže v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu uložit žalovanému povinnost vydat konkrétní doklady, jak navrhuje žalobkyně.

Žalobní petit ve znění upraveném žalobkyní v podání ze dne 10. 8. 2014 tedy v tomto směru obstát nemůže. Pro úplnost krajský soud uvádí, že na této skutečnosti nezměnil nic ani obsah podání žalobkyně ze dne 12. 5. 2015 nazvaného „Doplnění žaloby – nedůvodné rozdíly“, které je svým obsahem spíše stížností na činnost žalovaného při povolování určitých staveb.

Možnost uložit povinnému subjektu poskytnutí konkrétních požadovaných informací dává soudu toliko ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Této možnosti ale může soud využít pouze v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Tedy za situace, kdy povinný subjekt vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti (nebo její části) o poskytnutí informací. Pokud tedy snad žalobkyně mínila (s ohledem na znění navrhované žalobního petitu) podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. soudního řádu správního, musela by žalobu doplnit tak, aby splňovala požadavky na obsah takové žaloby stanovené v § 71 soudního řádu správního.

Krajský soud ještě připomíná vyjádření žalovaného k žalobě (doručené rovněž žalobkyni), že všechny žalobkyní požadované informací jí byly již poskytnuty a to naposledy podáním ze dne 11. 11. 2013 a že proti tomuto podání žalobkyně již žádné opravné prostředky nepodávala.

Proto krajský soud vyzval žalobkyni pod bodem A. tohoto usnesení k tomu, aby v první řadě postavila najisto, jaký typ žaloby vlastně mínila podat. Pokud žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, pak aby odstranila vady takové žaloby dle bodu B. usnesení. Pokud žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, pak aby odstranila vady žaloby dle bodu C. usnesení.

K tomu stanovil žalobkyni přiměřenou lhůtu. Nebudou-li vady podání v této lhůtě odstraněny a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, soud podání dle § 37 odst. 5 soudního řádu správního odmítne.“

Žalobkyně na tuto výzvu zareagovala podáním ze dne 20. 8. 2015. V něm uvedla, že na pozemcích p. č. 2935/2, 127, 401, 403/1, 3159/19 a 399 v k. ú. Čistá u Horek, které sousedí s jejími pozemky, Městský úřad Jilemnice v minulosti povolil stavby, jež byly realizované bez opatření nebo rozhodnutí, tedy jednalo se o černé stavby. K těmto řízením nebyla v rozporu se stavebním zákonem přizvána jako jejich účastník. Pokud požádala o doklady uplatněné v řízení, nikdy jí nebyly poskytnuty. Místo toho jí stavební úřad poslal vyjádření nebo sdělení, proti kterým se nelze odvolat. Tím jí byla upřena obhajoba jejích práv a právem chráněných zájmů.

Jako příklad uvedla stavbu rampy na opravu vozidel a stavbu zemědělské budovy. Dle žalobkyně stavební úřad připouští nedůvodné rozdíly u skutkově podobných nebo shodných případů. Zatímco opravu původního ohrazení provedenou žalobkyní definoval jako novou stavbu, u sousedů byla povolena jako oprava.

Závěrem žalobkyně navrhla, aby „soud vydal rozhodnutí v následujícím rozsahu:

- 1. Předložit doklady prokazující jaká opatření nebo rozhodnutí žalovaný vydal pro stavby uvedené v čl. II. vč. informací:*

- Kdy a kým bylo požádáno o konkrétní stavební řízení, nebo souhlas ke každé jednotlivé stavbě uvedené.
 - Jakým konkrétním stavebním řízením nebo opatřením byly tyto stavby povoleny, tedy legalizovány, protože se jednalo o stavby nepovolené.
 - Kdy a jaké konkrétní rozhodnutí, souhlas nebo opatření bylo vydáno ke každé jednotlivé stavbě s užíváním, vč. způsobu užívání.
 - Kdo byl stanoven účastníkem řízení.
 - Jaké konkrétní technické parametry (zastavěná plocha, výška, vzdálenosti od hranice sousedních – cizích – pozemků) mají jednotlivé stavby.
2. Zdůvodnil vznik nedůvodných rozdílů u ohrazení pozemků parc. č. 394 a 403/1, 3159/19 v k. ú. Čistá u Horek.
3. Zrušil rozhodnutí (opatření) vydané na stavbu:
- a) rampa na opravu motorových vozidel na parc. č. 2935/2 v k. ú. Čistá u Horek.
 - b) zemědělská stavba na parcele 3159/19 a 399 v k. ú. Čistá u Horek.“

Obsah podání žalobkyně ze dne 20. 8. 2015 tak byl v podstatě opět stížností na dle jejího přesvědčení nezákonný postup Městského úřadu Jilemnice v případech, které v minulosti řešil z pozice stavebního úřadu. Tuto nezákonnost demonstrovala na dvou případech týkajících se staveb na sousedních pozemcích, konkrétně stavby rampy na opravu vozidel a stavby zemědělské budovy.

Na konkrétní vady žaloby, které soud konkretizoval ve svém usnesení ze dne 29. 7. 2015, č.j. 30A 20/2015-74, však žalobkyně nijak nereagovala. Navíc vůbec neargumentovala zákonem o svobodném přístupu k informacím, ačkoliv právě o jeho porušení svůj původní návrh opírala. To je ostatně patrné i z návrhu žalobního petitu. Jím se žalobkyně dílem (body 1. a 2.) domáhá toho, aby krajský soud uložil žalovanému povinnost předložit určité podklady a podat údaje ohledně shora uvedených staveb. Žalobkyně však neodůvodňuje, zda a kdy právě tyto informace po žalovaném dle zákona o svobodném přístupu k informacím požadovala, zda-li žalovaný vydal v reakci na to rozhodnutí, kterým by jí poskytnutí požadovaných informací odmítl nebo zda je s vydáním takového rozhodnutí v prodlení. O nečinnosti žalovaného totiž v tomto podání nepadla zmínka, vůbec nijak nejsou specifikována ani rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informací, byla-li žalovaným vydána. O nezbytnosti uvedení těchto údajů ale krajský soud žalobkyni v usnesení ze dne 29. 7. 2015, č.j. 30A 20/2015-74, dle svého názoru nadstandardně podrobným způsobem, poučil.

O zmatečnosti podané žaloby pak svědčí i bod 3. žalobního petitu, v němž žalobkyně navrhuje, aby krajský soud zrušil rozhodnutí či opatření vydaná žalovaným ohledně žalobkyní označených staveb. Žalobkyně v této části návrhu již zcela opouští platformu zákona o svobodném přístupu k informacím a domáhá se zrušení rozhodnutí vydaných někdy v minulosti stavebním úřadem, ovšem bez jakéhokoliv jejich bližšího označení či jiné konkretizace, které by prokazovaly alespoň existenci takových rozhodnutí.

Vady podání žalobkyně ze dne 18. 5. 2014 tak odstraněny nebyly. Protože se jedná, jak je patrné ze shora uvedeného, o vady takové povahy a intenzity, že pro ně

není možno v řízení pokračovat, krajskému soudu nezbylo, než postupovat dle ustanovení § 37 odst. 5 soudního řádu správního a uvedené podání odmítnout.

Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud odkazem na § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Soud taktéž rozhodl o vrácení soudního poplatku uhrazeného žalobkyní a to v plné výši. Vychází přitom z § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť návrh na zahájení řízení byl před prvním jednáním odmítnut.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 30. září 2015

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu